

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 10
Жовтень, (October) 1936

ЗМІСТ:

Свѣта	147
Нѣми	147
Радість	148
Чому Радість	149
Ато Благословеннїй	150
Тї Що Переживуть Армагедон	151
Появленнѣ Прихтея Невѣрника	155
„дальше Свѣдує“	156
Прихтець Зноу Являється	157

**Ви
Свѣдкѣ
у мене,
що Я-БОГ,
говорить СЛОВА**
Іса. 43: 12

© WTB & TIS

ВАРТОВА БАШТА

I Вісник Присутности Христа

VOL. LVII

Жовтень, 1936

№ 10

СВЯТА

[Переклад з англ. "Святої Башти" з 15. квітня, 1936]

"Свято кучок будеш саптукувати сім, день, як зсезаш сробчай на тій і до очинотку плано."

— 5 Мойсея 16:13.

[Продовження]

ВІД коли Господь Ісус прийшов в силі й славі до храму, Він каже: "Я — ... Зоря ясна і рання", і "хто чує, нехай каже: Прийди!". Він приказує членам свого тіла, останкові на землі, прилучитися до цієї проклямації. Окрім свого Він покликуює на людей доброї волі шоби вони взяли ту радісну вість або проклямацію і розказували її иншим, яко ж написано? "А дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує, нехай каже Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо." — Одрк. 22:17.

"Писання як і факти показують, що велике позатипічне сповіщення свята вже зачалось. Пришов час коли Ісус Христос розділює народи і се ясно указує, що є дві віддільні і ріжні класи, одна з котрих є проти Нього і Єгови, а друга є за Ним і за Єговою, і що всі, що бажать жити, мусять показати себе на стороні Єгови і Його царства.

Пальми

"Ще инший важний парис в обходженню свята кучок був той, що люди першого дня свята мусяли мати вітте пальмових дерев і уживати їх протягом цілого періоду свят. (3 Мойс. 23:40, 41) Вітти инших дерев є також згадані, але вітти пальмового дерева є особливо згадані. Вони мусяли радісно повівати пальмами перед Господом, очевидно для тієї цілі, шоби признати, що Бог Єгова є Визволителем із сили Сатани, і їх Спасителем. Се все вони виконували на оправдання Єгового імені, радуячися в Нім яко найвисшим і святим. Шоби люди могли признати Єгову як свого Спасителя і Визволителя, то Він ставив їм, що вони мусять обходити се свято, "шоб знали роди ваші, що ... я Господь, Бог ваш". (3 Мойс. 23:43) Сей факт, що про ці пальми головню згадується відносно кучкових свят показує, що вони були символічно ужиті представити більші річи, що мусять ставитися в будучині.

"Одинацять вірних учеників Ісуса признали Його за Христа і йшли за Ним радісно. Пізніше, коли Він в'їхав в Єрусалим представити себе яко Царя, звичайні люди стрінули Його на до-

розі, і повівали пальмами і викликували в Його честь і славу Єгови. По першій вилиттю святаго духа вірний слуга-громада признав Ісуса Христа в храмі і вельми зрадувалися. Познавши прихід Царя, се дало причину радуватися. Від 1922 року, ті, що не належать до останка, але котрі є доброї волі до Бога, признали Ісуса Христа як Царя, Спасителя і Визволителя, і вони також зрадувалися.

"Пальми мусяли бути ужиті відносно свята кучок, і, уживаючи їх, сим були представлені инші (Господні люди) чим останок. Се, що вони повівали пальмами, символічно говорить: "Ми вітаємо нашого славного Вождя і Поб'итника, нашого Визволителя і Спасителя." Що ці пальми указують на "велику громаду", то се показано в пророцтві Одкриття 7:9. Якийсь час по другім вилиттю святаго Духа, але не скорше аж в 1935 р., останок на землі дїстав правдиве значіння великої громади. Про велику громаду написано є: "Після сього поглянув я, і ось пребгагто людей котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стїли перед престолом і перед Агнцем, з'одягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх." (Одрк. 7:9) Се показує, що останок бачить клясу людей иншу чим себе, що походять із між всіх народів і котра то кляса признає єдине імя котрим люди можуть спастися, і тією клясою є велика громада. Позисний опис великої громади точно пасує до пророцтва відносно пальми в часі типічного свята кучок.

"Свято кучок було назване "свято з'їру, під кінець року, як збираеш те, коло чого працював у полю." (2 Мойс. 23:16) Ісус заявив, що Він збере до себе "инші вітти", котрі є Рощадабами або "великою громадою", при кінці позатипічного року і по тім, як Він збере духову клясу до храму. Сі люди доброї волі є зібрані до Господа і ставлїсь частю Його стада або організації. Коли Мойсей по приказу Єгови научав Ізраїльтянїв в Моабї землі, він сказав: "І заповідаю їм Мойсей словами: Як скінчиться сім років, у назначений час, у свято кучків, ... громад людей, чоловіків і жінок і малолітків і пришыака

твого, що в оселях твоїх, щоб слухали та навчилися боятися Господа, Бога вашого, і додержували усі слова закону, сповняючи його." — 5 Мойс. 31: 10-12.

"Після цього наказу Божі люди мали зібрати всіх чоловіків і жінок і дітей і чужоземних в свої оселя, і тих що були доброї волі до Господа. Се показує пряме споріднення духової класи, т. е. останка, до "інших овець", котрих Більший Мойсей зібрав до себе при кінці року. (Розага 10: 16) Господь Ісус уживає своїх помазаників до проголошення "евангелії царства" в тій цілі, щоби зібрати до себе "інших овець", і котрий то збір мусить бути виконаний через Армагедон.

"Ті зібрані так мусять перебувати в кучках; що символічно каже: "Ми не належимо до цього лукавого світа Сатани. Тепер ми перебуваємо в тім часовім пробутку, але з вірою виглядаємо установлення царства Ісуса Христа на всій землі." Се що вони взяли пальми і повівали ними показує, що вони признають і приписують всяку охорону і спасення Богу Єгови і Ісусу Христу. Вони вітають Єгову і Христа як їх Спасителя, і Побідителя.

"Тепер завважте як сей опис великої громади, зібраної зі всіх народів, пасує до пророчого образу, а головнo відносно зібрання всіх людей доброї волі по наказу Господньому через Мойсея. Се що вони 'стоять перед престолом і з'одягнені в білі ризи', показує, що ся велика громада є признана перед Господом, і своїми пальмами в руках вони вітають Єгову і Ісуса Христа: "І покликвали великим голосом, говорячи: Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." (Одкр. 7: 10) Сі відмовляються приписувати силу спасення якому-будь прапорові. Вони признають Бога Єгову як Всевишнього, і Ісуса Христа Його помазаного і укоронованого Царя як побідоносного Вождя і правильного Володаря. Вони відмовляються віддавати честь людям або якомусь людському витворі і сим чином приписувати силу спасення їм. Се показує громаду людей, иншу чим "мале стадо", приведену в загороду Христа і що є в точній гармонії з Господом і служить Йому. Тоді писання відкривають, що вся організація Божа є в повній гармонії із ними, і каже: "Амінь". Сим робом вони приписують усяку охорону і спасення Богу і Христу. (Одкр. 7: 11, 12) Пальмові дерева та криниці водні символічно показують, що люди признають Єгову яко великого Побідника і Спасителя і Дателя життя; і се показано першою згадкою про пальмові дерева. Мойсей, по наказу Єгови, випровадив успішно Ізраїльтянів з Єгипту через червоне море. Сим чином Єгова побільч фараона, представителя Диявола, і спас Ізраїльтянів, показавши їм, що спасення їх походить від Єгови. Він припровадив їх до Єлим. "І рече: Коли щиро слухати мещ голосу Господа Бога твого, і чинити мещ праведне в очу Його, і нахилити мещ ухо до заповідей Йо-

го, і допильновувати мещ усіх установ Його, ні одну боляість, що я наводив на Єгиптян, не наведу на тебе: я бо Господь, Бог твій, що виздоровлює тебе. І прийшли в Єлин, аж там дванадцять водяних криниць і сімдесять пальм. І отаборились там понад водою." (2 Мойс. 15: 26, 27) Сі слова є повторені у 4 Мойсея 33: 6 і вони напевно записані для певної цілі. Імя "Єлим" значить 'сила', і ті криниці живих вод і сімдесять пальмів там представляли цілковиту силу і побіду і жерело вічного життя. Бог Єгова ласкаво роздає сі річи своїми руками, через свого вибраного і помазаного Ісуса Христа.

"Те що вимагалось законом даним Ізраїльтянам, і що було прообразом, то се точно пасує, що Господь і Його помазаники виконують в сих останніх днях. Христос тепер у храмі стоїть і покликуює: "Я дорога й правда, й життя." Він велить сю радісну новину голосити всім народам яко свідоцтво. Він послає своїх помазаників сказати до всіх людей доброї волі: 'Прийдіть, й пізнайте Єгову, і пийте воду життя.' Тоді Він запрошує і наказує Йонадабам, або "іншим віщам", котрі стануть тять велику громаду, казати до всіх що слухають: 'Прийдіть і пийте воду життя.' Сі факти є дальшим доказом, що позатипічне свято кучок тепер відбувається, і ті, що до тепер були 'чужоземцями для Господа', почули вість царства, пізнали Господа і привітали Його, що було представлено через повінання пальмовими віттями. Для сієї причини ті, що співтоваришать з Божою організацією, не будуть славити людей, ані сили витвореної людьми ані приписувати спасення таким.

РАДІСТЬ

"Кожде із тих трьох свят, котре Господь приказав обходити Ізраїльтянам, вони святкували з радістю. Кожде одно було святом в честь Єгови, тому що Він є признаний яко Всемогучий і Всемогучий. Головна ціля цього свята є, щоби пізнати оправдання Єгового ім'я. Ісус Христос, великий Оправдатель, уже прийшов, і після Його обітниць, Він тепер не нове вино із своїми помазаниками у царстві. (Мат. 26: 29) Радість Господа Ісуса Христа є оправдувати імя Його Отця. Тепер Він зібрав вірних до себе в храм і каже до них: "Тим що ви були вірні у малих річах, я зроблю вас, управителями над многими річами; увійдіть в радість вашого Господа." (Мат. 25: 23) Се "вірному і розумному" служі клясі Христос поручив свої справи царства і котрий прилучився з ним до радісного оправдання Єгового імя.

Від другого виляття святого духа останок побачив Господа в Його святім храмі просвічуючи ум кожного і чинив їх виконувати замір Єгови, і се вельми побільшило радість між Господними людьми. Вони очинили великий привилей нести свідоцтво о імені Єгови і вельми радуються бути свідками на славу Його імя. Отже свято кучок і свято в честь Єгови — се

свято радості Господньої в яким беруть участь Його помазанники. В сих кількох місяцях свідки Єгови зазнали новий вираз багатой радості тому, що Єгова відкрив їм правду через Ісуса Христа відносно "великої громади" і останок бачить, що се привилей по приказу Господнім проголошувати сю правду і бути співником у зібранню великої громади на славу Бога Єгови.

"Коли Божі типічні люди були увільнені із неволі і побачили їх привилей обходити свято кучок, вони зараз перестали плакати і всі радувалися. Святуючи празник паски і п'ятидесятниці, останок не перестав виконувати свою роботу і радуватись в ній. Вони далше виконують її з більшою радістю, що вони мають часту у зібранню великої громади, і в сій радості прилучується велика громада. Усі люди Єгови святкують сей празник разом, а головню велика громада повіває пальмовими віттями і так признає і витає Христа як Царя, Побідника і Спасителя посланого до них Єговою.

"Коли Мойсей закінчив свою промову до Ізраїльтян на рівнині Моаб, він сказав: "Веселіться народи, з його народом!" (5 Мойс. 32:43) Се указує, що окрім останка, що стали по стороні Господа, є ще інші, що радується з помазанниками. Апостол наводить ці слова Мойсея в листі до Римлян 15:10, і се становить дальший доказ, що помазаний останок і велика громада обходять разом свято кучок.

ЧОМУ РАДУЮТЬСЯ

"Велика радість тепер взяла місце між Божими людьми, тому що прийшов день визволення. (Луки 21:28) Многі писання і факти показують, що Армагедон уже близько. Могучий Воевода, Ісус Христос, є представлений яко йдучий в великій силі, сівши на воєнному коні, в день Єгови, і на поставлене питання Йому Він каже: "День бо пімсти мав я на умі, і настав рік визволу людей моїх." (Іса. 63:4) Останок, т. є, помазанники Єгови, мусять бути діяльні в "день пімсти нашого Бога", потішаючи сумуючих і ридаючих, бо такий є виразний приказ даний їм Господом. (Іса. 61:2; Езек. 9:4) Ті, що є потішені вісткою яку вони чують, прилучуються до утішителів в радості і співають хвалення Єгови і несуть свідоцтво иншим. Се значить, що останок і Йонадаби або велика громада разом 'будуть з радістю брати воду із криниців спасення'. Всі сі знають, що спасення походить від Єгови через Ісуса Христа, і се вони говорять иншим, що мають уха до слухання.

"День примирення припадає десятого дня сего місяця; або п'ять днів перед святом кучок, і в той день ювілейна труба трубила по приказу Господнім. "І прикажеш трубити в трубу місяць сего на десятый день; день примирення прикажеш трубити в труби на всій землі вашій." (5 Мойс. 25:9) Трублення в ювілейну трубу означувало свободу для тих, що були по стороні Єгови, і сконечности мусить включати останка і

тих, що співтоваришать з останком, а іменно, велику громаду. Для останка ювілейна труба значить се: Висшими властями не є володарі сього світа як колись ми думали. Сі володарі є слугами Сатани. Висшими властями є Бог Єгова і Ісус Христос. Се лише семи роками, що останок прийшов до пізнання сієї великої правди, і від тоді вони зрозуміли, що вони є вільні від властей сього світа і від кайданів світського правительства, і що сі не в'яжуть духа тих, що посвятилися Єгові і Його царстві. Відносячися до трублення ювілейної труби, яку Господь приказав трубити десятого дня сего місяця, Псалмїста каже: "Щасливий навід, що розуміє гдос твій торжествующий! Господи, при світлі лица твого вони ходити будуть." (Пс. 8:15) В протязі п'ятих днів опісля наставало свято кучок. Отже трублення в ювілейну трубу мусило відноситися до увільнення всіх поневчених вязнів, включаючи останка і велику громаду. Се виконується для всіх тих, що оціняють що воля є вільні від організації Сатани і що їх спасення походить від Єгови через Ісуса Христа.

"Ся многозначуча угода Єгови дана Авраамові і звязана Його клятьбою — се незмінне Його заявлення. (Жид. 6:17-19) Ся заява була, що Єгова введе насіння через котре Він виконає свій замір. В тій угоді Єгова зазначив: "Я благословити му тих, що благословлять тебе. . . І твое імя буде благословенством, і благословити му тих, що тебе благословлять, і проклинати му того, що тебе проклинає." (1 Мойс. 12:2,3) І так прокляття і благословенство мають близке звязання. Нім прокляття буде виконане Ісус Христос у храмі розділює благословенних і проклятих, себто овець і козлів. Він покладав прокляття Єгови на класу козлів і благословити своїх "инших овець", котрими є велика громада, і се Він робить тому, що козли проклинали вірного останка, що становлять часту Христа, а Його "инші вівці" благословили останка і чинили їм добро. (Мат. 25:31-46) Се прокляття і благословенство возьме місце нім час відроділення зачнеться. Маленке стадо і "инші вівці" радуються разом, тому що "инші вівці", або велика громада, була зібрана до Господа, і се, будучи збір живих землі, маленьке стадо було ужите в сім ділі, і вони всі радуються разом на славу Божу. Як се виглядає, то "святе збору" мусить зачатися коли декотрі члени із священничой класи знаходяться йще на землі. Чи є яка причина думати, що обіцяні благословенства не можуть зачатись аж по Армагедоні? Такої обіцяни нема. Першорядна ціль Абраамової угоди є оправдання Єгового імя. Інші або додлі угоди є в тій цілі, щоби постаратись о Божий знаряд для оправдання Його імя. Пімста, або оправдання, і благословенства є звязані і разом і показують, що деякі благословенства будуть зіслані перед оправданням, инакше ніхто не спасся б в Армагедоні на оправдання Єгового імя. Г) сієї то благословенної класи Ісус Оправда-

тель каже: "Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготоване вам од осозанія світу." Се є дальший доказ, що позатипічне свято кучок, що є празником Єгови, зачалось і останок і велика громада радуються в нім разом.

ХТО БЛАГОСЛОВЕННИЙ

⁴⁰ До Авраамова Єгова сказав: "І благословляться в потомстві твому всі народи землі." (1 Мойс. 22:18) Над сією обітницею треба застановлятися у світлі інших виясняючих писань. Певним є, що вона не значить загальне благословення всіх людей без взгляду на се чи вони лукаві чи добрі. Се відноситься лише до тих, що стануть по стороні Єгови і будуть слухати Його і вийдуть з між усіх народів. Благословенні мусять обходити свято кучок. Инакше вони не будуть благословенні. Написано є: "І буде опісля: всі, що позістаються з усіх тих народів, що приходили проти Єрусалиму, будуть сходитися що-року, щоб поклонитися цареві, Господеві сил небесних, і святкувати свято кучок." (Зах. 14:16) Се писання помагає нам також віднайти початок свята кучок.

⁴¹ Котрі народи вийдуть назустріч Єрусалиму? Ті народи вийдуть на зустріч Єрусалиму, що переживуть битву і що святкують те свято. Імя "Єрусалим" відноситься до нового Єрусалиму, котрий є головною організацією, складаючися з Ісуса Христа і вірних членів Його царського дому, що є Його царство. Той нарід народився в 1914 р., коли Єгова вислав Ісуса Христа володіти серед ворогів Його. (Пс. 110:2) Опісля, а головню від 1917 і 1918 року, Сатана зібрав всі народи, а головню "Християнство", проти Господнього "святого народу", і, мовою пророка, 'зіпсував той нарід', звернувши лукавого слугу клясу цілковито до Сатани і в той самий час Господь схоронив останка, "вірного слугу" клясу, і після сього останню клясу нести свідоцтво о імені Єгови. Несення сього свідоцтва мусяло бути виконане між часом нападу на "Єрусалим" а битвою Армагедону, і мусить бути виконане через вірних свідків Божих. Занім настане битва Армагедону, Сатана посилає своїх лукавих духів, під провідництвом Гога, зібрати всі народи проти Божої організації. Сатана воює проти останка, тому що вони сповняють заповіді Божі і мають свідоцтво Ісуса Христа. (Одрк. 12:17; 16:13-16) Сьогодні ті, що по стороні Господа переходять сі річи які Господь предсказав: "І зненавидять вас усі народи задля імя мо. џ." Ті що управляють народами землі, будучи представителями Сатани, ненавидять тих, що належать до царства Божого. Вони є зненавиджені за се, що вони несуть свідоцтво для імени Єгови і Його Царя. Господь уживає своїх вірних свідків нести сю вість царства иншим людям доброї волі, котрі є названі Йонадабами, або "иншими вівцями" або "великою громадою." Вони чують сю вість і, як колись Йонадаб, прилучуються до Господньої колесниці або організації, і є заклю-

чені між зненавидженими, всі котрі є названі пророком яко "небажаний нарід". (Соф. 2:1; англ. перекл.) Із усіх народів, що вийшли проти Єрусалиму остаточно вийшла велика громада. Їм сказано, щоб вони шукали смирності і справедливості занім приїде Божий гнів, если вони хотять бути захищені і перейти через битву Армагедон.

⁴² Се лише пару місяців тому назад як Господь відкрив, що ті "инші вівці", або Йонадаби, се ті з котрих складається велика громада що вийшла з між всіх народів. Тепер ми бачимо їх стоячих перед Господом повіваючи їх пальмовими віттями і вітають Христа як Царя і співають великим голосом, що вони приписують спасення Богу Єгови і Ісусу Христу, а нікому иншому. Тоді Господь відкриває, що весь вірний останок і всі воскресні члени, і ангели небесні, разом з великою громадою проголошують радісно хвалення Єгови. (Одрк. 7:11, 12) Се зазначило почин свята кучок, свято для Єгови, і се є ті, після пророцтва Захарії, що тримають свято кучок. Декотрі люди, зарозумілі в собі, кажуть вам, що "ми не поступаємо нігде", і що "велика громада не може вийти аж до Армагедону." Таке означення не має розсудности ані попіртя св. Письма. Господь обіцяв, що Він перепровадить декотрих через Армагедон, і що те мале число людей будуть ті, що святкують свято кучок на славу Єгови. Армагедон принесе неописане знищення народів, і, каже пророк, що 'буде опісля: всі, що позістаються зо всіх тих народів, що приходили проти Єрусалиму, будуть сходитися щороку, щоб поклонитися Цареві, Господеві сил небесних, і святкувати свято кучок'. Ясним є, що се писання мусить пояснювати, що всі народи, що не схотять святкувати свята кучок і поклонитися Цареві, не позістануть (живими), але будуть знищені. Дальше се значить, що Йонадаби або велика громада мусить радісно слухати і поклонитися і служити Богу Єгови всякого часу если вони хотять перейти через Армагедон. Вони мусять доказати свою невинність до Бога занім гнів Божий буде виражений. Се значить, що вони мусять чути і пізнати правду і слухати її і ся відповідальність є положена на свідках Єгови і що хто чує се, буде дальше радісно і енергічно голосити правду від тепер.

⁴³ Єгова приказа своїм вибраним людям отримувати свято опрісноків і Пятидесятини і кучок. Як здається, то позатипічне сповнення сих пророчих свят, включаючи свято кучок, мусить прийти підчас побуту останка на землі і що ті, що є учениками з останком сього останного празнику, належать до великої громади, і що ніхто зі всіх народів, окрім великої громади, не є учасниками того свята, і що останок і велика громада мусять безперестанно святкувати се свято коли воно раз зачалось. Вони мусять се чинити кожного року, що значить всякого часу, радіючи і виславляючи Єгову. Ті що померли й воскреснуть, дістануть нагоду до життя і отримують благословенство, если вони прийдуть до

Божої організації і поклоняться. Дареві, Господу сил, яко ж написано: "Коли ж котрий рід на землі та не піде в Єрусалим упасти перед царем, Господом сил, то не буде дощу в них." — Зах. 14: 17.

"Се є привилей як і задача положена на останка: іти енергічно і радісно нести вість царства людям доброї волі і виконувати сю роботу вірно аж до кінця і перед Армагедоном. Се є привилей і задача положена на Ронадаба або "инших вівці" або великій громаді прилучитися до цієї роботи і продовжати її вірно аж до кінця і до Армагедону. Многі із тих, що будуть належати до великої громади, є тепер в'язнями. Бог велить своїм свідкам нести свідчення людям і "в'язням сказати: Виходьте на волю, ... ідіте до світа". Ті що вийдуть і стануть по стороні Єгови і Ісуса Христа беруть участь у святі і отримують благословенство: "Пасті муться придорогах; по всіх узгір'ях будуть пасовиська їх." (Іса. 49: 9) Без сумніву вони належать до великої громади, бо вони "служать йому день і ніч в храмі його", себто, вони служать йому безперестанно. "Сидячий на престолі оселиться в них. Вже не будуть [велика громада] голодні, ані жалні, ... Агнець бо, що на середині престола, пасті ме їх." — Одкр. 7: 15-17.

"Дальше Єгова приказав своїм завітуючим людям обходити свято кучок, котре мусіло зачатись потім, "як звезеш вроджай на тік і до винотоку твого" (5 Мойс. 16: 13) що ясно значить, позатипічно, при закінченню зібрання громади храму, з котрих кожний зробив угоду через жертву. (Пс. 50: 5; 2 Сол. 2: 1) Коли останок був зібраний в храм до Господа і помазаний, тоді вони побачили правдиве значіння великої громади і що збір її зачався, і тоді свято кучок позатипічно мусіло зачатись. Тепер воно зачалось і продовжується із чим раз більшою радістю. Тепер треба енергічно нести свідчення великій громаді і ніхто, хто любить Бога, не "упустить своїх рук" у виконанню тієї роботи і не перестане радуватися в сім святі Єгови.

"Що велика громада, разом з останком, бере участь в сім святі радости, то се дальше поперто

словами пророка Ісаї: "Се поприходять з далека, — одні од півночі, другі з Синим-країни. Радуйся, небо, й ти, земле, гомоніть, гори, з радощів; втішив бо люд свій Господь, змилосердився до страдальників своїх." — Іса. 49: 12, 13.

"Між тими, що цілковито посвятилися Господу, не може бути суперечности. Останок і велика громада мусять разом жити в мирі, і працювати разом згідно в і проголошенню вістки царства. Господь ласкаво постарався о сю вість у приступній формі, як се подано в книжці *Богачство*, котру кожний із вас повинен уважно перчитати і тоді пильно нести сю вість иншим, що мають уха до слухання щоби і вони могли бути учасниками у святі радости Єгови, віддаючи честь і славу Його імені.

"Кожда особа на землі, що любить Єгову, є запрошена прилучитися до сього виразного заявлення:

Ми розуміємо що війна зачалась проти зорога аж до кінця, і тепер повідомляється Диявола і його головних земних слуг, Гієрархію в Римі, і її союзник.

Що ми не дамо себе обдур: ти через примирення і піддання вимогам ворога.

Ми цілковито вповаємо на Єгову і Його Царя, і ми не будемо приписувати сили спасення нікому.

Се наш привилей і задача служити Єгові, і поступати за провідництвом Його Вірного і Правдивого Свідка, і се, з Його ласки, ми будемо чинити. Если ми мусимо умерти за нашу вірність з руки ворога, то ми помремо! Если ж ми пережнемо, то се буде яко вірні піддані Всемогучо-му Богу.

Оправдатель Єгови не може бути побіджений, і з Його ласки у виконанню нашої угоди, ми підемо за Ним навіть у пашу смерти, маючи повну віру, що Бог схоронить наше вічне істновання.

Із ревністю Його дому, ми будемо дальше йти вперед, і йдучи, ми будемо радісно співати пісню нашої побіди:

МЕЧ ЄГОВИ І ЙОГО СЛАВНОГО ЦАРЯ!

ТІ ЩО ПЕРЕЖИЮТЬ АРМАГЕДОН

(Переклад з англ. "Вартової Башти" з 1-го Травня 1936)

"Ні, дам тобі втекти", й не поляжеш од меча, й буде тобі душка твоєй намісті здобичі, за те, що ти сповне на мене, сказав Господь". — Ерем. 39: 18.

ЄГОВА дає ясно зрозуміти своїм помазаним свідкам, що Він положив задачу на них, і що вони є відвічальні перед ним за вірне виконання сїєї задачі. В той самий час Він повідомляє, що Господні "инші вівці" і "велика громада", мусять нести вість про царство перед Армагедоном і на тих, що слухають Господа, Він положив задачі і вони є відвічальні за вірне виконання тих

задачей. Ціль сього артикулу є, щоби показати, що свідки Єгови мусять нести вість царства до людей доброї волі, котрі є знані як "инші вівці" і котрі становлять "велику громаду" і що ці люди радісно отримують розпорядження і "прикази Господні, і если будуть цілковито послужні Йому, то зможуть пережити великий день Бога Вседержителя. Задля близької зв'язі помазаних

ків із тими, що становлять "інших овець" Господніх, то треба застановитись над декотрими пророцтвами, що відносяться до них і їх споріднення одні до других.

* Господь ужив свого пророка висказати річі на які прийшов час зрозуміти. Коли Еремія був молодим чоловіком він був вибраний Єговою бути пророком і свідком для Господа. (Ерем. 1: 4-7) Імя Еремії знає іт. "назначений Єговою". Він був сином священика Халдеєнка. Еремія пророкував в Юдеї від тринадцятого року правління царя Йозії аж до знищення Єрусалиму. (Ерем. 1: 2, 3) Седекія, син Йозії, був останнім царем в Єрусалимі. Навуходонозор, цар Вавилону, полонив царя Йоакима до Вавилону і зробив Седекію царем Юдейським. Се сталося одинацять років перед знищенням Єрусалиму, і Еремія пророкував протягом того періоду часу. — 2 Цар. 24: 10-18.

* Седекія був тим царем. Він вчисто присягнув, що він буде підлягати Навуходонозорові, Вавилонському цареві. (2 Паралип. 36: 1-13; Езек. 17: 12-19) Вскорі після Седекія зламав свою присягу і зробив умову і союз із Фараоном Египетським проти Навуходонозора. (Езек. 17: 15-17) (Гляди *Опіравання*, Том 1, стр. 217.) В сій пророчій драмі Навуходонозор представляв Бога Єгову, а Фараон представляв Диявола. Згідно із сим, Господь Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі в 1914 р. Ісус Христос, Цар, був представлений через Навуходонозора в сій пророчій драмі. До 1914 року правлячі чинники "Християнства" називали себе Християнами і приписували собі власть управити світом за Христа, і чез се показували себе яко вищі власті. Їх отверте заявлення поставило їх в угоду звязану їх присягою бути підданими Ісусу Христу, великому Представителю Бога Єгови. Отже їх задачею було догримувати сю присягу.

* Коли Ісус Христос засів на престолі, тоді володарі "Християнства" збунтувалися проти Бога, так як Седекія збунтувався проти Навуходонозора. Як Седекія так і володарі "Християнства" поламали їх присягу. "Християнство" звернулося до позатипічного Єгипту, т. є, організації Сатани, і брало участь у Світовій Війні. Ісус Христос став тоді Царем, але "Християнство" відкинуло Царя і звернулося до його ворога, точні як се зробив Седекія в його часі. Сатана спонукав володарів "Християнства" вірувати, що їх звернення до позатипічного Єгипту мало увільнити їх від принусового підданя Христа, правильному Цареві світа. Від того часу Седекія яко прообраз поступав напрямом, який представляв напрям "Християнства".

* Седекія після "сина священика" до пророка Еремії, кажучи: "Благай за нас Господа, Бога нашого." (Ерем. 37: 3) Підчас Світової Війни ситуація виглядала досить зле і священики "Християнства", називаючи себе священиками

Господа, ужили свій вплив по стороні політичних володарів, посвячували війну, і викрикували що вони "мають червону кров в їх жилах", і радили володарям воювати, і молитися о успіх їх армій. Обидві противні сторони мали саме власне духовенство або священики, котрі молилися о успіх свого народу в тій великій війні. Вони також налягали на Божих вірних посланців, щоби і вони ставали в ряди і молилися з володарями "Християнства" о успіх війни і щоби установити мир. В той час Сполучені Держави мали приступити до війни. Без сумніву, президент Сполучених Держав дістав пораду від духовенства і наладив день, взиваючи "всіх Християнів молитися о мир в Європі". Се було першим тим, як Сполучені Держави прилучилися до війни. Але сцена для Сполучених Держав уже була приготовлена прилучитися до війни. Тодішній президент *Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур* у публичній промові заявив отсі слова: "Я не можу погодитися із нашим шановним президентом в сій справі. Молитви сьох мільонів що моляться о добробут Німеччини, і інших мільонів, що моляться за союзників, буде не відповіджена." (Гляди *Вартову Башту* з 15. жовтня, 1914.) Слова президента *Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур* виразили гармонійний погляд усіх дійсно посвячених Божих людей на землі в той час, котрі відмовилися молитися до Бога Єгови, о які-будь наслідки Світової Війни.

* Еремія в той час був під назором властей Єрусалимських бо володарі не любили слів які він пророкував: "Еремія ходив іще тоді до волі серед людю, бо його ще не посаджено в темницю." (Ерем. 37: 4) Рівнож на весну в 1918 р., правдиві послідувателі Ісуса Христа, а головно в Америці, були під назором, і з початку 1918 року література о правді була злапана властями в многих місцях, і опісля Сполучені Держави приступили до війни. В той час про котрий згадується в тексті, Єрусалим був обложеной Халдеями. Халдеї, почувши, що армія Фараонова виходила з Єгипту, відступили від Єрусалиму. "Тим часом військо Фараонове вирушило з Єгипту, а Халдеї, що облягли Єрусалим, довідавшись про те, відступили від Єрусалиму." — Ерем. 37: 5.

* Седекія, цар Ізрайльській, тоді виглядав і вповив на армію Фараона. Рівно ж і в 1914 році "Християнство" не спожягало на Єгову і на Його армію, але на Диявола і на його армію на землі, поза типічний Єгипет. Великий Гандель достарчав грошей для тих, що воювали, і інші народи сподівалися приступити до війни і Великий Гандель сподівався дістати назад гроші і великою надвишкою при кінці війни. Політичні справи в Америці були так замотані, що Сполучені Держави приступили до війни, і Господь не взяв жадного кроку, щоби стримати Сполучені Держави і інші народи "Християнства" щоби вони не воювали. Десь у тім часі відбувалася війна в небі і Сатана був скинутий з неба, і тоді

Господь Ісус прийшов до храму. У тім часі Єгова застановив Світову Війну задля вибраних, а се Він зробив відтягнувши свою руку від нападу на армію Сатани. Се було показано через відступлення Халдеїв від облоги проти Єрусалиму.

⁶ Єремія, будучи пророком Божим, отримував інструкції від Єгови. "І надійшло слово Господнє до пророка Єремії таке: Так говорить Господь, Бог Ізраїлів: Ось як скажіть цареві Юдейському, що послав вас до мене поспитати: — Військо Фарасово, що двинуло на підмогу, вернеться зараз в Єгипет, у свою землю." (Єрем. 37: 6, 7) Зміст цього пророцтва є такий: Що Диявольські сили армії не змогли спричинити Армагедон перед назначеним часом; ані вони не могли перешкодити знищенню "Християнства" (позатипічний Єрусалим) у Божім назначеним часі. Господь виправляє армії обидвох сторін після своєї власної впади. Світова Війна прийшла нагло до закінчення в 1918 році, і сим чином Єгова вкоротив дні горя задля своїх вибраних. Світові армії були стримані від боротьби. І так Єгова зробив щоби Його свідки могли йти і проголосити вість царства. — Мат. 24 14-21.

⁷ Даючи далші інструкції Єремії, Єгова сказав: "А Халдеї вернуться знов, щоб сей город облягати; вони й опанують його й пустять на пожар." (Єрем. 37: 8) Ось так Господь предсказав, що при кінці періоду свідочтва котрий зачався в 1918 р., Його воїни знову будуть воювати проти організації Диявола. У своїм часі небесні армії Єгови, котрі відступили тоді, придуть назад і спричинять огненне знищення "Християнства", і в протязі того періоду між кінцем Світової Війни і Армагедоном, Його свідки знов придуть і будуть заняті активно в несенню свідочтва о царстві.

⁸ Від коли Світова Війна закінчилася, свідки Єгови, по Його приказу, виїшли давати остерогу о надходячій дні Армагедону. Духовенство "Християнства", разом з їх союзниками політичними і торговельними володарями, у відповідь на сю остерогу, кажуть до людей: "Так далеко як се тичиться нас, то Армагедону не буде, бо ми установили Лігу Народів для себе і зробили мирові угоди, запевнивши сим наш мир і безпечність; ми ошукали малодушних людей сховавшись за велику масу брехнів, і караючий бич нас не досягне." (Іса. 28: 15) У відповідь на се Господь приказав Єремії пророкувати: "Ще ж так говорить Господь: Не зводіте самі себе, думаючи: Халдеї конче відійдуть од нас, бо вони не відійдуть." — Єрем. 37: 9.

⁹ Бог стримав битву і сим чином скоротив день горя, щоби Його свідки могли давати остерогу людям, щоби люди доброї волі могли знайти дорогу до утечі. (Від часу кінця світа в 1914 р., аж до битви Армагедону, сей період називається "день Його приготування". — Неем. 2: 3.

¹⁰ Представителі Господа на землі є слабі самі в собі, але армія Єгови, що виконує дійсну ро-

боту, — се Його небесні сили під Ісусом Христом, і через се Єгова сказав Єремії пророкувати: "А коли б і все військо Халдеїське до вас воює, ви побили, та й zostались би у них лиш самі ранені, так і ті повсталиб, кожен із свого намету, та й пустили б сей город на пожар." — Єрем. 37: 10.

¹¹ Се пророцтво показує, що ніщо не може перешкодити Єгові в Його виступі проти організації Сатани, к ли прийде Його влєтливий час. Армії "Християнства" не могли пошкодити небесні армії Христа, але вони майже знищили Господніх представителів на землі. Вірні посвячені одиниці були майже цілковито стримані з їх активності. Світова Війна, закінчилася із смертю двох вірних свідків Єгови, гро котрих говориться в Одкритті (Гляди Одкриття 11.) Та Господь заявив, що вони знов вийдуть, і вони виїшли. (Одкр. 11: 8-12) Від того часу вірні розкидали Божі огненні присуди по місті, т. е. по "Християнстві", і проголошували вирок засудження проти тієї лукавої організації. (Єзек. 10: 2-7) Коли ту роботу виконують свідки Єгови, тоді невидима армія Господня, небесні сили, доконають знищення "Християнства" в Армагедоні.

¹² Єремія, отримавши сю інструкцію від Єгови, виїшов із міста до своєї роботи: "Покинув Єремія Єрусалим і подався в землю Беняминову, щоб там скорочитись між людом." (Єрем. 37: 12) Аж до весни 1918 року люди Божі на землі, представлені через Єремію, були розеднані, хотий під назором. Тоді вони указували себе як відділені від світа через голодення вівстки о царстві, і ворог пильно слідив за ними. Пророча драма відносно Єремії представляла сей факт. "Як же дійшов до Беняминової брами, старший сторож, на ймя Іерія Селемієнко, сина Анійного, зупинив пророка Єремію, кажучи: Ти хочеш переїхнутись до Халдеїв" (Єрем. 37: 13) Позатипічно, той старший сторож б, з шпігуном і вдавав за доброго патріота і доброго церковника і з очима широко отвореними і ухами готові до слухання всякого рода фальшиві оскарження проти правдивих людей Божих, а головне коли невірне і гіпокритичне духовенство оскаржує Божих вірних свідків. Позатипічний старший сторож, шпігун, неначе сказав до свідків Єгови: "Ви робите в користь ворога, ви є за Німцями і перешкаджаєте правительству і його союзникам через проповідування, що "Християнство" буде знищене, і се доказує, що ви є ворогами правительства." Яко наслідок цього з початку 1918 року Господні люди були арештовані в Канаді і зараз опісля в Шполучених Державах, і сі арешти відбувались із дня на день аж до початку травня того року, коли то урядники Товариства в головній квартирі були увязнені.

¹³ Коли страшний сторож увязнив Єремію, про-

рок відповів йому, рішучо заперечивши те оскарження: "І Еремія ж сказав: Се не правда, не хочу я перебігати до Халдеїв. Та сей не зважав на те, і взяв Іреїя Еремію та і повів до князів." (Ерем. 37: 14) Та на се рішуче заперечення Божого пророка ніхто не зважав, та.. і в 1918 р., не зважали на протест Божих людей, і тому вони були вкинуті у темницю. Сей напрям діяльності взятий вірними людьми Єгови в несенні свідництва о царстві велими розгнівало релігійоністів, як за часів Еремії так і в 1918 році. "І запалали князі гнівом на Еремію, побили його та й посадили в темницю, в будинку в писаря Йонатана, що його обернено на темницю." (Ерем. 37: 15) Божі вірні люди були тоді поневолені або увязнені і кинуті в темницю, котра після дрягятого вершика сієї голови, була смерним місцем. "Будинок писаря" був обернений в темницю. Без сумніву той писар був релігійоністом і представляв новочасне духовенство, котре дійсно спричинилося до увязнення Божих людей. Через увязнення Госп ді люди стались "дітьми смерті", назначені умерти через ворога, а головню духовенство при помочи їх союзників. (Пс. 102: 20; 79: 11) Ворог дулав, що він позбувся люде.. Божих через стримання їх роботи і кинення свідків у вязницю, але Бог поставив, що вони були увільнені у своїм часі.

¹⁰ Еремія був кинутий у вязницю де він позостав через довший час. "Еремія зступив у темничу яму і пересидів там багато днів." (Ерем. 37: 16) Так і річ малася із многими Господніми людьми підчас Світової Війни. Седекія, як і всі інші слуги Диявола, був боягузом, і він сажав для себе якоїсь охороли: "Цар же Седекія послав узяти його звідати. І спитав його цар у своїх палатах потай у сіх, і промовив: Чи чема якого слова од Господа? Еремія відказав: Є, і додав: Подасть він тебе на поталу, цареві Вавилонському." (Ерем. 37: 17) Він спитав Еремію, бо думав вивітатися чи була яка небезпека власти в руки Божого представителя. Тут була проба на позатипічну клясу Еремії чи вона погодиться з володарями світа. Многі урядники читали видавництва Товариства задля самолюбної причини, щоби ужити се для їх самолюбної цілі. Правительство заперло видавництва Товариства, сподіючись, що представителі Товариства, вірні Господні люди, погодяться з ними і будуть дивитися на справу через пальці щоби приподобатися земним володарям. І так дати їм щось, щоби заспокоїло їх страх. Винуваті люди все є боязкі. Та свідські володарі не отримали жадної потішаючої вістки від Божих людей, але вони довідалися, що "Християнство" буде знищене через Господа в Його часі. Се було представлено через те, і Еремія сказав Седекії, що він мав бути поневолений царем Вавилонським, котрий представляв Єгового виконателя.

¹¹ Тоді Еремія питав царя: "Чи провиня я тобі й слугам твоїм сьому людові, що ви мене засадили в тюрму?" (37: 18) Так і представителі

Божої організації на землі питали в 1918 р. чим вони провинились. Вони твердили, що вони не були винуваті за переступ жадного закона. Релігійні дорадники правительства казали, перет Світовою Війною, що твердження Вартової Башти про надходячий клопот на світ не мало жадного значіння. Світське духовенство хвалячись казало, що війни не може бути. Еремія сказав до царя: "Та й де тепер ваші пророки, що вам пророкували та договорювали: царь Вавилонський не прийде на вас і на сю країну?" (37: 19) Так і Божі вірні люди отверто і прилюдно заявили володарям віта про духовенство: "Де ж ваші проповідники, що говорили вам, що війни не буде ані клопоту? Хто ж тепер є правдивий?" Такі слова розгнівали духовенство і їх союзники ще більше бо вони надіялись зломати одвагу вірних людей Єгови.

¹² Тоді Еремія спитав тих, що кинули його у вязницю, щоби його не кидати назад до темниці, "щоб мені не умерти." При кінці Світової Війни Товариство Вартової Башти зробило відозву до політичних і судівничих володарів, щоби вони освободили їх з неволі. Се вони робили не ради себе, а щоби робота в імя Господа могла поступати. Еремія зробив подібну прозьбу до царя. "І Поведено тоді Еремію, повелінню царя Седекії, у вартовий двір: неволю й давано йому по бохонцеві хліба на день із пекарської улиці, докіль не поїдено весь хліб у городі. І так пробував Еремія у вартовому дворі." — 37: 21.

¹³ Окрім двох Римо Католицьких суддів, урядники не оказали жадної злоби проти свідків котрих Еремія представляв. Питання було: Що зробити з ними? Духовенство і передові з їх отар уживали впливу проти свідків Єгови; так що коли вони були увільнені з вязниці вони постидили, себто, стримувалися від того, що представляло через хліб і воду. (Гляди Езекиїла 4: 9-15, і ширше пояснення в *Оправданню* Том 1, стр. 55-58) "Вартовий двір" представляв стан поневолення де свідки були тримані під назором.

¹⁴ Князі, позатипі не духовенство, завважало, що завітуючі люди писали у своїх видавництвах, широко розповсюднених. (38: 1) Еремія, після інструкції Господа, пророкував в сей спосіб: "Так говорить Господь: Хто зостанеться в сьому місті, умре од меча, од голоднечі й од морової поїєсті; хто ж оддасться Халдеям, той врятується з душею, й мати ме душу своєю замість здобичі, й буде жити." (38: 2) Подібна вість була поміщена в літературі Товариства Вартової Башти Біблії і Брошур, що хто останеться в світі і злучиться проти Ісуса Христа Царя, але хто звернеться до Ісуса до Христа той буде жити. Людей повідомлено, що всі в "Християнстві" хто відступить від Сатани і поставить себе по стороні Єгови: Його Оправдателя, той буде жити. Свідки Єгови постійно голосять ці слова людам світа аж до тепер.

¹⁵ Господь тоді промовив до Еремії і приказав

тому говорити: "Так говорить Господь: На певно буде місто се подане війську царя Вавилонського на поталу, й він опанує його." (38: 3) Позатипічно, ся робота облоги і знищення буде доконана невидимою армією Єгови під провідництвом Ісуса Христа. Тому що свідки Єгови вірно проголошували правду, то духовенство і передові члени їх отар вельми гнівалися і говорили до політичних володарів, як се їх прототи-пи говорили до позатипічних володарів про Еремію: "Тоді сказали князі цареві: Нехайби вже раз убито сього чоловіка на смерть; він же ж одімає завзяте в військових людей, по всьому місті ще zostались, та й ослаблює руку в усього народу, провадючи такі слова; сей бо чоловік бажає не добра народові, а тільки лиха." (38: 4) Ось такий був напрям вбійства зі сторони духовенства протягом Світової Війни, і такий був дух судді, що перепроводжував суд і засудив представителів Товариства.

²² Седекія знав, що Еремія був цілковито невинний, але він боявся поступати з ним по справедливості. Так і володарі "Християнства", політичні і судівничі, знали, що Господні представителі на землі в тім часі були невинні, але вони не мали одваги ділати чесно із ними. і вони сказали до релігійоністів майже те саме, що Седекія сказав про Еремію: "І сказав цар Седекія: Ось він і в ваших руках; цар бо не вдіє нічого проти вас. І взяли вони Еремію та й укинули в яму в Малхії Амелехенька на вартовому дворі, і спустили туди Еремію на поворозках; а в ямі не було води, тільки багно, й загряз Еремія в багно." (38: 5, 6) Ось така була дійсна ситуація в часі суду на весну 1918 р. Люди, що проповідували євангелію Божого царства, були засуджені на вісімдесят років в'язниці, і сим чином вони були засуджені "на смерть", повільну смерть, а духовенство і їх союзники сподівались побачити їх у в'язниці аж вони помруть. Господь ласкаво хоронить своїх.

Появлення приятеля невірника

²³ Єгова чудово і в простий спосіб представив тих, що вповають на Нього, а не на свідські влади. В домі царя Седекії був Етіопій, імя которого було Авдемелех. Його імя значить "слуга" або "невільник". Він був скопцем. (38: 7) Він не був Ізраїльтяном; а се можна певно удовіднити тим, що він був стерелізований на скопця, що було проти закона Ізраїльського. Вдійстности він був в'язним невірного Єрусалиму, і був вірний і невинний котрий мав приступ до царського дому і міг служити цареві. Він ніяк не був в симпатії із строгим правлінням володіючого дому Єрусалиму, і через се представляв класу людей, що підлягає "Християнству" і котра не є в симпатії із жорсткими методами уживаннями "Християнством". Будучи невірником, той Етіопій не міг поступити після поради Еремії і піти до Халдеїв. Він бачив велику несправедливість яка була заподіяна Еремії. Він мав віру в

Бога Еремії; отже він представляв ті "інші віщі" Господа Ісуса, і через се представляв ту саму класу людей як і Йонадаб. (2 Цар. 10: 15-23) Яко Етіопій, він представляв натурального грішника, що бажає пізнати Бога. Він довідався о Божім замірі через проповідування Еремії. Се є в гармонії з словами Псалмїста: "Етіопія скоро простягне руки свої до Бога." (Пс. 68: 31) Одного разу цар засів у Веняминових воротах, можливо коли саме відбував ся суд, і тоді Авдемелех, Етіопій, дістав нагоду приступити прилюдно до царя і промовив до него серед дворян. Чинячи се, Етіопій представляв тих людей, інших чим духових Ізраїльтянів, що стали по стороні Бога Єгови і відносять ся прихильно до свідків Єгови. Рівнобіжно із сим, з початку 1919 р., підчас коли представителі Господньої організації знаходилися в в'язниці многи тисячі людей доброї волі до Бога і Його люди радо підписали петицію до правительства, щоби слуги Товариства могли зробити аїель і були увільнені з в'язниці. (Гляди *Вартова Башта* 1919 р., стр. 101.) Сі також представляли в'язнів в Вавилоні інших чим помазанників, що показали своє співчуття по стороні тих, що служили Богу Єгови. — Іса. 49: 9.

²⁴ Приступивши до царя, Авдемелех, Етіопій, сказав: "Мій добродію й царю! погано вчинили ті люде, заподіявши так пророкові Еремії, та вкинувши його в яму; та ж він вмер там з голоду, бо вже нема хліба в місті." (38: 9) Цар вислухав його і приказав Етіопію взяти тридцять чоловіка для помочи і витягнути Еремію із ями. (38: 10) Се сходиться із визволенням Божих людей, котрі були тоді в в'язниці. Етіопій, з іншими чоловіками, зачав приготуватись витягнути Еремію з ями у найбільше відповідний спосіб, щоби не ушкодити йому. (Ерем. 38: 11, 13) Се показує, що позатипічно вірні послідувателі Ісуса Христа були ув'язнені і їх відвідали люди доброї волі, котрих похвалив Господь Ісус сими словами: "(Я) був у темниці, і прийшов до мене." (Мат. 25: 36) Етіопій показав своє велике співчуття до Еремії, набравши старих лахів під його рамена, щоби піднести його з в'язниці. Духовенство зробило як раз противно, коли вони кинули слуг Єгови у в'язницю. Зробивши сей добродійний крок для слуги Єгови, Етіопій можливо мав на умі слова Псалмїста подані у Псалмї 142: 102 і 69. Доброї волі люди витягнули слуг Господніх із в'язниці, і сим чином "Господь в'язнів визволяє". — Пс. 146: 7.

²⁵ Ні релігійоністи ані політикери не помогли увільнити Господніх слуг з в'язниці. Вони не зробили жадного змагання в сім напрямі аж поки люди доброї волі не зробили петиції до уряду. Сі представляють Йонадабів або "інших овець" класу, що указувала симпатію в користь Божих вірних слуг, котрих Господь увільнив з в'язниці в 1919 р. Се увільнення відноситься до всіх тих, що були вірними; декотрі із них були в буквальній в'язниці, а інші повздержані [від активно-

сти]. "І потягли Еремію на лозорозах і витягли його з ями, й пробував Еремія на вартовому дворі." (Ерем. 38: 13) Від часу їх увільнення аж до тепер свідки Єгови були під назором правлючих чинників, а головню по наказу духовенства, котре постійно старається обмежити свободу активності вірних слуг Єгови. Божі свідки йдуть наперед без огляду на сей назір або повстрівання. Еремія був на вартовому дворі, що представляло назір над божевільними людьми тепер, аж Єрусалим був взятий. Та чи він став свідкувати про імя Господнє? Жадним чином ні!

ДАЛЬШЕ СВІДКУЄ

"Відносячися до типу, Седекія взяв Еремію до дому Господнього і там випитував його: "Та й сказав цар Седекія до Еремії: Поспитаю в тебе про дещо; та не затулюй від мене нічого." 38: 14) Тоді дорога була втворена для Еремії дати свідоктво перед царем. Се здаєть л ясно представляло, що Господь сказав до останка: "І рече мені: Мусиш ти знов пророкувати до людей, і народи і язика, й царі многі." (Одкр. 10: 11) Позатипічна класа Еремії зачала виконувати сю річ, коли вона дорчила резолюцію до Міжнародної Конференції Оружя у Вашингтоні, Д.К. І тоді повідомлено "Християнство", що Бог замірив знищити організацію Сатани. На се було зроблено дальший натиск в Сідар Пойнт резолюції так звані "визов", і в інших резолюціях, які були прийняті і вислані від того часу. Володільчі чинники по увільненню в'язнів приглядалися чи (свідки Єгови) будуть більше миритися з ними і голосити більше прихильну вість.

"Слевністю, Еремія знав, що виразні слова правди могли спричинити йому смерть. Так і свідки Єгови знали, що дальше проголошувати Божу правду розбудить велику опозицію до них і може спричинити їм смерть. Еремія спитав царя виразне питання: "Та чи ти не вбеш мене, як тобі ще скажу? та хоч і дам тобі раду, то ти не послухавеш мене." (38: 15) Свідки Єгови знали по своїм увільненню з в'язниці, і тепер знають, що релігійні чинники сього світа не будуть зважити на вість царства, але що вони дальше роблять заговор убити вірних. Однак свідки Єгови рішилися слухати Господа і дальше голосити Його вість правди, без ризику чи хто зважа на них. Не скорше аж в 1929 році Седекія відкрито свідкам Єгови, що декотрі з останка перейдуть битв, Армагедон, і се побільшило їх змагання голосити правду. Седекія почувши питання Еремії, дав своє слово і заприсягнув, що він не убіє Еремію ані не віддасть його в руки тих, що шукали його життя. (38: 16) Се було дальшим зазначенням для царя, що Еремія відповість і правді без проволоки. Се не значить, що Еремія боявся говорити правду без заприсяженої обітниці царя, але не показує, що Еремія діяв хитро як вузь і тримався заприсяженої обітниці царя, котра витворила в царя бажання дочути його відповідь і пильно слухати

слів Еремії. Се дальше указує, що декотрі з позатипічної класи Еремії переживуть і перейдуть Армагедон.

"Завважте, що Еремія не старався зробити себе широким знаним і високим чоловіком, як се многі люди робили, але він одважно голосив те, що Єгова сказав. "Тоді сказав Еремія цареві Седекії: Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Коли вийдеш до князя царя Вавилонського, то й врятуеш душу свою, .. города сього не пустять напожар, та й зостанеться ти і дом твій в живих." (38: 17) Він сказав Седекії, що если він вийде проти царя Вавилонського, то він буде жити і місто не буде знищене. Так і свідки Єгови постійно остерігали володарів і князів "Християнства" щоби вони прославляли Сине, щоб їм не погинути на дорозі їх". (Пс. 2: 12) Вони також давали осторогу звичайним людям, що вони мусять стати по стороні Бога Єгови і Його Царя, есл вони хотять жити. Се виразне заявлення правди розгнівало головних представителів Сатани, т. е. Римо-Католицьку Гієрархію і її релігійних союзників.

"Свідки Єгови не можуть охилитися голосити цілу правду Божу; і через се вони кажуть, як і Еремія сказав до Седекії: "Коли ж не віддасть тебе князям царя Вавилонського, город сей буде подан Халдеям на потах, і вони пустять його з огнем, і сам ти не уйдеш рук їх." (38: 18) Се значить, що если люди не полишать земних або людських річей і не будуть "утікати на гори", себто, до царства Божого під Ісусом Христом, то вони будуть знищені. (Мат. 24: 15, 16) Се є в гармонії із правилом, котре записане в Захарі 2: 2, 3. Седекія знов показав себе божевільним: "І сказав цар Седекія до Еремії. Боюсь тих Юдеїв, що попереходили до Халдеїв, щоб мене не видано в їх руки, та щоб не висмівали мене." (38: 19) Він боявся Жидів, себто тих, що вдають за поклонників Бога, котрі "приближаються до Господа своїми устами, але чий серця є далеко від Господа", і котрі мають "образ благодєства, але сили його відурались". — Іса. 29: 13; 2 Тим. 3: 5.

"Політичні і торговельні володарі, що займають високі становища в церквах, поступають після поради духовенства, котрі вдають що вони знають Боже слово і котрі фальшиво говорять їм, що если вони будуть вважати на вість свідків Єгови, то се буде значити, що вони є зрадники їх краю і що с'їм чином во і владуть правительство в руки товпи. Римо-Католицький суддя, виражуючи свою опінію в справі "Квебек проти Бродя" і інших свідків Єгови, що були оскаржені за бунтівничу змову, так виразився відносно літератури Товариства. Він показав, що він був під правим пануванням Римо-Католицької Гієрархії.

"Еремія указав на слабости релігійних діячів Седекії й на даремні вповання Седекії на них. (38: 20) Так і свідки Єгови тепер указують "Християнству", що воно даремно зважає

на погяду Римо-Католицької Гієрархії і инше духовенство. Если би люди вповали на Господа, то вони не потребували боятися товни, тому що Єгова схоронив би їх. В Лондоні, 1926 р., була ухвалена резолюція, так звана "Свідокство до Володарів", і зміст цієї резолюції взивав володарів "Християнства", щоби вони звернулися і їх люди до Слова Божого і кермувались ним, если вони хотять утечи. Гляди *Вартова Башта* 1926 р. стр. 212.) Порада дана Єговою, і повторена після Його приказу свідкам Єгови, — се єдина мудра порада тому що вона провадить до життя.

²² Гремія, хотій був під надзором, дальше прокував і давав остерогу. Він сказав цареві, що если він відмовиться пійти до представителя Єгови, то він загубить усе. (38: 23) Без сумніву, Седекія цар мав тремтіти почувши такі слова, але він не мав віри ані відваги ділати, хотій він був певний, що Еремія дав йому одинокую мудру пораду якої він не отримав від нікого. Виразуючи свій дальше страх перед чоловіком, він сказав до Еремії: "Щоб ніхто не знав про сю розмову; тоді ти не вмереш." (38: 24) Страх перед чоловіком на певно ставить володіючі чинники в сіті Диявола. Многі урядники мали велику симпатію до організації Єгови і бажали благословенства Його, але страх затримав їх на стороні Божого ворога. Тайне співчуття не може инесе жадної пильги в Армагедоні. Щоби хтось міг отримати охорону від Господа то він мусить цілковито вповати на Господа і стати по стороні Єгови.

²³ Духовенство і головні політики завидують кождому, хто має якийбудь вплив над більшими володарями. Если такі володарі указують ласку свідкам Єгови, то сьому вони зараз противляться. Знаючи се, і боячися людей, Седекія сказав до Еремії: "Коли ж б... князі довідались, що я розмовляю з тобою та прийшли й казали: Скажи лишень: що говорив еси цареві, не закривай перед нами, а ми не віддамо тебе на смерть, — та що говорив тобі цар, Так скажиши їм: Я благаю царя, щоб не звернутого мене в Йонатанів будинок, щоб я там не вмер." (38: 25, 26) Так і серіозно зважають на вість доручену свідками Єгови, але відійстности вони тремтять у своїх чоботах, боячися того, що приходить на світ. — Луки 21: 26.

²⁴ Релігійоністи за еремійового часу приступили до нього щоби довідатися, що він говорив до царя: "Та й справді прийшли такі всі князі до Еремії та й розпитували в його; він же відказав так само, як повелів йому цар, і вони пішли від його мовчки, бо ніхто не взнав, що він сказав цареві. І сидів Еремія у вартовому дворі аж до того дня, як опановано Єрусалим. І звоновано Єрусалим." (38: 27, 28) Се не є обовязок свідків Єгови розказувати ворогам все, що вони знають, і сим дати ворогові більшу нагоду ділати проти справ Божого царства. Слова Еремії, як і слова свідків Єгови, є правдиві. Тим другим людям не належалось чути про те, що взяло місце,

і се що вони не довідались не принесло їм шкоди. Еремія дальше перебував у вартовому дворі, себто, під назором правительства, аж до дня коли місто Єрусалим було взяте. Таг і всі народи "Християнства" дальше ненавидять свідків Єгови за се, що вони проповідують про імя Єгови, і сі народи дальше стримують широку діяльність свідків Єгови, і будуть се чинити аж до битви Армагедону. Самсон був у вязниці аж поки його волосся не зачало відростати, і се піддає думку о сім самі річі, про котру згадано довше." — Суд. 16: 22, 25; гл. *Вартова Башта* 1936, стр. 6.

²⁵ Навуходозор, цар Вавилонський, знову відновив напад проти Єрусалиму, і в той час Еремія був там. (39: 11, 12) Ось так є предказані прикази Єгови дані через Ісуса Христа, для Його ангелів щодо успособлення і охорони останка в часі Армагедону і опісля. Без сумніву Навуходозор мав чути про предказання Еремії, що Навуходозор мав бути успішним і про погяду Еремії дану Седекії щоби він дотримав своєї присяги Навуходозорові. Як би не було, то се показує, що вірність Еремії була признана Єговою і Його великим Чинником. Спеввістю, що Господь Ісус, яко головний чинник Єгови, добре знає про активність позатипічної класи Еремії, що вірно і правдиво представляє Господа, і дає більше злохочення для останка, дальше сповіщати вість Царства, і сі річі були написані тавно тому, а тепер відкриті ді і потіхи і скріплення надії останка.

²⁶ Зар'яз во сім Седекія втік з Єрусалиму, полишивши Еремію в неволі, що показано в Еремії 39: 4. Тоді Навузардан, гетьман сторожої армії Навуходозаря, післяв людей і всіх князів Вавилону, і забрав Еремію із вартового двора і присудив занести його в Годолію, щоб йому там перебувати із його людьми. (39: 13, 14) Володарі "Християнства" ніколи не увільняли жадних вязнів Господніх. Се чинники Єгови, що увільняють Його вязнів. Чинник царя Навуходозора, представляючи чинників організації Єгови, прийшов до Еремії і сказав йому: що Бог виповів лиху і знищення на Єрусалим, оо се місто згрішило проти Господа. Тоді він увільнив Еремію і сказав йому, що він міг йти до Вавилону або робити що він бажав. (40: 3-5) "І прийшов Еремія до Годолії Ахикаменка в Масифу, й пробував із ним серед людю, що позоостався в країні. (40: 6) "Годолія" значить "Єгова сотворив велике", і очевідно відноситься до сотворіння; що вірно служать Господу і котрих Господь Бог признав. Останок що пережить Армагедон буде мати дальше честь служити Єгови як ся пророка драма покаже.

ПРИЯТЕЛЬ ЗНОВ ЯВЛЯТЬСЯ

²⁷ Треба памятати, що божественна історія подана у св. Гасьмі про пророчі драми, включаючи і сю, не була зроблена для користи Йонадабів або якої иншої класи людей; ані не була вона зроблена щоби віддати поклін, признання,

і честь якійсь особі... бо особам, що мали привилей терпіти ув'язнення за їх вірність до правди. Божественна історія записана в св. Письмі є для цієї причини: "Скільки бо перше написано нам на науку написав; щоб через терпіння та утішення з писання мали надію." (Рим. 15: 4) Ця історія була записана і схоронена на теперішній час для науки, потіхи і надії останка Божих людей, що є посвячені і споджені і котрі є вірні йому. В цих днях, коли ворог стає чим раз гірше злобний і коли останок підлягає всегда великим зневагам, то се дійсна потіха для них, що їм дозволено побачити провізію яку Бог зробив для нас і котру Він назначив для них виконувати і їх правдиве споріднення до Бога і до всіх, що вірно несуть вість царства иншим, котрі остаточно стануться частию Господнього стада. Одинні, що дивляться на службу із точки самолюбних поглядів, ніколи не зможуть оцінити дійсне значіння сього і инших пророцтв. Щоби оцінити те, що Бог робить для своїх людей, то треба бути сліпим на все инше окрім інтересів царства. (Іса. 42: 19) Если чоловік старається показати свою власну мудрість і критикує зміст *Вартової Башти*, і старається наперед поставити свої особисті погляди, щоби йому отримати похвали, то він напевно не зрозуміє пророцтв Господніх ані властивого споріднення Господнього слуги до Всевишнього.

"Хто має самолюбство в своїм серці, той легко стається жертвою хитрощам Диявола. Коли серце нечисте і самолюбне, тоді той чоловік не може мати спільности із Господом. (1 Йоана 1: 7). Як здається, то між помазаниками лише знаходяться так, що дальше показують дух "вибраного старшого". Вони шукають признання від людей, щоби про них думали високо. Деякі із них уживають слова такого змісту: "*Вартова Башта* біжить на перед Господа; *Вартова Башта* містить лише опінію чоловіка; Армагедон не є ще близько, і нема доказу щоби велика громада уже виходила; се возьме місце по першій часті Армагедону; ми тепер не дістанемось нігде; що ми мусим зробити, то се отримати вирозуміння, а пізніше зможемо робити щось." Трудність із тим, що вживають такої мови є, що вони не знають що значить слово *вирозуміння*, після значіння св. Письма. Яке ж вражіння робить така промова на тих, що вповають і вірують в цю? Нахал її є, що вони впускають свої руки, починають дрімати, стають байдужні, і перестають ділати, і сим чиним падуть в руки Диявола. Хто ж спонукує так промовляти? Певно що не Господь Бог або Ісус Христос, гому що така мова противиться Слову Божому. Єдина правдива відповідь на се є, що така мова спонукана Сатаною, а його ціль в спонуканню сього є, щоби зробити посвячених Господеві недбалими і цілковито занехати їх задачу палану ім Господом. Нехай же ті, що зробили угоду чинити волю Богу остерегаються такої підступної науки. Хто уживає такої мови, повисше наведеної, нарікає проти *Вартової Башти* і каже так:

"Оскільки наша сподіванка не здійснилася в минувнм часі, то чи можемо ми бути певні, що вона здійсниться в скорій будучности?" Ціль Єгови не була зрозуміла аж до приходу Христa до храму; тепер її розуміють лише ті, що є дійсно посвячені Господеві. В минувнм часі люди старались пояснювати пророцтва і инші вважали цих людей за учителів. Тепер дійсно посвячені Богу признали Єгову і Ісуса Христа за учителів і що самий Господь пояснює пророцтво. Жадного пророцтва не можна пояснювати особисто, і його можна зрозуміти лише в назначений час Господом, коли Він перевиде фізичні події в стовнення сього пророцтва.

"Божі люди тепер знаходяться у великій крізі і в часі дуже важнім. Если самолюбство дозволиться взяти місце в серці, то вони напевно загублять правдиву ціль законів Єгови. Помазана громада в храмі отримала виразний приказ від Господа і вона мусить бути поглушина сьому приказу, що безпосередно відноється до "великої громади". Сю вість мусить нести для людей доброї волі. Коли "Християнство" впаде в Армагедоні, тоді всяка неволя буде осушена від свідків Єгови. Але тепер заважте слова Єгови, які прийшли до Еремії, коли він знаходився у вартовому дворі, себто, коли був під назором ворожих агентів, отже в неволі: "Іди й скажи Авдемелові Етіопійові: Так опорить Господь сид небесних, Бог Ізраїлів: Отсе я спевню слова мої про се місто, — йому на лихо, а не на добро, й спевняться вони свого дич перед очима з тебе." — 39: 16.

"Так і тепер приходить звідомлення для свідків Єгови через Господа Ісуса Христа в храмі, і їм сказано йти і розказувати і не чекати аж на будучий час. До них Господь говорить: "Що я скажу вам потім, кажіть повиди; й що чуєте на ухо, проповідуйте на домах." (Мат. 10: 27) Сей факт, що Господь відкрив своїм людям і показав їм правдиве значіння "великої громади" і властиве відношення до "маленького стада" і до його "инших овець", виразно показує, що свідки Єгови мусять бути активні в розказуванню вістки о царстві иншим. Поучення для класи Йонадаба приходить від Господа через свідків Єгови на землі, підчас коли останок знаходиться "у вартовому дворі", себто, під надзором свідських властей і підчас переслідування ними; отже їм відбудеться битва Армагедону ся вість мусить бути доручена щоби "инші вівиці" могли пізнати і служити і бути схоронені в Армагедоні. Се мусить бути доконане тепер, щоби схоронення великої громади можна було пізнати і доказати, що се діло Боже, яке Він предсказав. Така інформація для великої громади по розпочаттю битви булаб уже за пізно. Осторога мусить бути дана перед битвою, а не після.

"Чи Єгова сказав Еремії сесті і ожидати більше відповідного часу для проголошення правди в місті? Чи Господь казав своїм людям в сей день бути байдужими і ожидати часу коли Сатанські релігіоністи впадуть в Армагедоні, і люди

давати сторогу великій громаді і збирати їх? Як раз протинно. Єгова сказав своєму пророкові, підчас коли той пророк знаходився у вартонім дворі: "Іди й скажи Авдемелові Етіопійові: Так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїлів: Оце я спевню слова мої про се місто [Християнство], — йому на лихо, а не на добро. І спевняться вони свого дня перед очима в тебе. Тебе ж я того дня врятую, говорить Господь, й не поддам тебе на поталу тим людям, що ти їх боїшся." — 39: 16, 17.

"Еремія не чекав аж Авдемелех, Етіопій, прийде до нього, але Еремія мусів йти просто до Авдемелеха, котрий представляв велику громаду, і мав доручити йому, вість Господню, і се вчинити без огляду на визницю або опозицію. Римо-Католицька Гієрархія, головний видимий ворог і представитель Сатани на землі, спонукує урядників, щоби вони перешкаджали свідкам в роботі; але позатипічний Еремія, останок, мусить енергічно поступати в роботі, так довго як Господь дозволяє їм се чинити і енергічно проголошувати вість правди. Свідки Єгови виконували сю річ, а головно від коли кляса Йонадаба була пізнана, т. є, в 1932 р., а ще з більшою енергією від 1935 р., коли Бог відкрив їм, що Йонадаб, "ини і вівці", і "велика громада" є одна і та сама кляса. Свідки Єгови мусять йти до домів людей, не з своєю вісткою, але з вісткою Господньою. Чинячи се, вони мусять бути відважні, та не жорстокі. Одвага значить розказувати правду без страху і вірно про Господа. Завважте, що Господь приказав Еремії говорити, кажучи: "Так говорить Господь сил' себто, 'Бог бою', що значить, що велика битва вже близько. Осторога є д'на людям доброї волі відносно того, що Єгова сказав: 'Я спевню мої слова на сім місці, або організації 'Християнства', і зберу його, і так оправдаю мое ім'я.' Ся вість остороги є дана людям доброї волі, щоби вони зважали і спішились до Господа, і сі становлять велику громаду.

"Імя Авдемелех значить "слуга (або невільник царя", і кляса котру він представляв стала по стороні Христа Царя, і показує що вона ставється слугою або невільником Христа, радісно виконуючи його службу. Сі вимили свої ризи у крові Христа, увірувавши в Нього і в Єгову, і ставши по стороні Єгови, з пальмами в руках, вони вітають "Царя святих", Єгову, і Його славного помазаного Царя, Ісуса Христа. Сі віддають славу і честь Єгові і Христу і приписують їм всяку охорону і спасення. Вони не повівають прапорами і не вітають людей і сим чином не приписують спасення чоловікові або людській річи. Задля їх віри і послушенства до Єгови Він каже до них, як Він сказав до Авдемелеха. "Тебе ж я того дня врятую, говорить Господь, і не поддам тебе на поталу тим людям, що ти їх боїшся." — 39: 17.

"Се запевнення від Господа дає велику потіху клясі Йонадаба або "великій громаді", і вони бідше не бояться ані не тримтять перед надхо-

дчим знищенням "Християнства", але з довірем виглядають охорони від Єгови і свого спасення, тому що вони чинили добро найменшим братям Ісусу Христа і сім показали свою любов до Господа. (Мат. 25: 40) Вони не будуть передані Виконателеві Єгової німсти або в руки ворожих володарів.

"Рука Господня заступить їх і схоронить. Се точно сходиться із приказами Божими даними виконателеві, кажучи: "Не приступай до чоловіка на котрому знаходиться знак тождности, що він стоить за Єгову. (Езек. 9: 6) Йонадаби або "инші вівці" або велика громада, утікуши до міс а прибіжеша, Єгової організації, не будуть передані Виконателеві. — 4 Мойс. 35: 9-34.

"Війна, голоднеча й пошесть шаліли в той час в Єрусалимі, і Господь велів Еремії сказати до Авдемелеха: "Ні, дам тобі втекти й не поляжеш од меча, й буде тобі душ а твоя намість здобичі, за те, що ти вповав на мене, "казав Господь." (39: 18) Сей меч представляв меч виконателя Єгови в битві Армагедоні, котрим Він знищить позатипічний Єрусалим, а іменно "Християнство". Если більша часть великої громади не побачить остороги аж по битві Армагедоні, то чому давати їй осторогу зовсім? Чи ми маємо слухати вираженої мудрости чоловіка, або чи ми будемо слухати приказів Господніх? Авдемелех і Еремія пережили знищення Єрусалиму, тому що вони обидва були на стороні Господа Єгови. Про міста прибіжеша Божий закон говорить: "Про синів Ізраїлевих, про приходня, і про такого, що пробуває між вами, будуть шість міст сих прибіжищем, щоб можна втекти туди кожному, хто ненароком забив людину." — 4 Мойс. 35: 15.

"Згідно із сим ті, що становлять велику громаду, є названі Йонадаби і "иншими вівцями", котрі в законі були названі як "чужоземні" і "приходні". Як здається, то сини Йонадаба, Рехабіти, були також в Єрусалимі в той самий час коли Еремія і Авдемелех, Етіопій, знаходились там. Пред тим Рехабіти знаходились там, і до сих Рехабітів, синів Йонадаба, Єгова дав приказ Еремії говорити і привезти їх до Свого Дому. (Ерем. 35: 2) Рехабіти тоді жили в шатрах, показуючи сим, що вони виглядали чогось лучшего чим свідських властей. "І живимо ми в наметах, і слушаємо, й чинимо все, що повелів нам предок наш Йонадав. Як же напав на сю країну Навуходнозор, цар Вавилонський тоді сказали ми собі: Нумо, схоронімося в Єрусалимі перед військом Халдейським, і перед військом Сирійським, і так ми тепер живемо в Єрусалимі." (Ерем. 35: 10, 11) Рехабіти стали по стороні Єгови і спаслися. Вони представлял "велику громаду".

"Етіопій Авдемелех був в палаті царя яко слуга і не міг відтам утекти, але показав свою прихильність Божому пророкові Еремії; і через се Єгова велів Еремії сказати до нього: "Буде тобі душа твоя намість здобичі, за те, що ти

вповав на мене, сказав Господь." Єгова обіцяв Етіопійові, що він дістане життя неначе він шукав його в Божій назначений спосіб; так і "ниші вівці" кляса, котрих Авдемелех представляв, Господь заявив, що вони "йдуть на життя вічне." (Мат. 25: 46) Вони є схоронені Господом і переживуть Армагедон і если будуть вірні отримають вічне життя. Слова Господа до Йонадаба були подібні: "За те, так говорить Господь сил небесних, Бог Ізраїля, — непереведеться в Йонадава Рахавенка потомок, що стояв ме перед лицем моїм по всяк час." — Ерем. 35: 19.

"Етіопій був схоронений за се, що він був скопцем, т. е., той що несамолобно посвятився Богу Єгови. Єгова схоронив його життя як здобич для себе. І чому? Тому що той Етіопій вповав на Єгову. Кляса котру він представляв не вповає на земні правительства або люди або ричи, котрі символічно представляють людей, або правительства, як прапори і образи. Вони не приписують спасення якійсь людській ричи, як се релігіоністи "Християнства" чинять і змушують інших робити так. Той скопец не вівзав на фальшиві пророки-релігіоністи; так і ся позатипічна кляса тепер не вповає на фальшиві пророки-релігіоністи, ані вони не вповають на відділ сильного рамена або на інші земні власти або сили. Отже той Етіопій ясно представляв тих, до котрих Господь сказав сі слова: "Шукайте (1) Єгови [і вповайте на його], всі ви покірні в землі, що певнете закон його [що показали свою прихильність і дали поміч клясі Ерем. 1: 18]; шукайте (2) справедливості, шукайте (3) смирності; може хоч ви оцінієте в день гніву Єгови." (Соф. 2: 3, *А.Л.В.*) "Християнство", як і його прототип Седекія, вповало на Єгипет, організацію і силу Сатани, сям чином поломили свою присягу бути, вірним Цареві Єгови. "Горе синам неслухняним, — говорить Господь, тим, що задумують задуми без мене, — що ввіходять ув мови, мені супротивні, та гріхи на гріхи громадять: Не спитавшись у мене, ідуть вони в Єгипет щоб шукати підпомоги в силі Фараоновій та захистити себе в тіні Єгипту. Але сила Фарао-

нова вийде вам на сором, і захист і тіні в Єгипті — на безчестя." (Іса. 30: 1-3) "Горе тим, що до Єгипту за відмогою ходять, і надію покладають в конях-козесинцях, тим що їх богато, а до того й в кінноті, тим що вона сльва, а на святого Ізраїлевого не вважають і до Господа не прьоігають." — Іса. 31: 1.

"Декоتری що думали, що вони у правді, ослабли в сей день і шукають ласки в позатипічного Єгипту. Інші перешкаджають останкові, спонукуючи їх чекати на більше відповідний час нести вість царства для великої громади. Господь ласкаво відкрив для тих, що в храмі і що не самолюбно посвятилися Йому, що між ними а Його "нишими вівцями" є близька звязь, і що Він приведе їх у свою кошару. Він післяв своїх свідків, останок, і приказує їм, як і Еремія отримав свій приказ, "іти і говорити" людям доброї волі, щоб вони чули і знали правду від вибухне гніву Єгови на організацію Сатани. Ті що тепер шукають вимівки і чекають більше відповідного часу напевно не отримають признання від Бога Єгови. Ті ж, що цілковито посвятилися Богу і Його царству будуть спішитись, щоби виконати його прикази, і то без жадного опізнення. Чи то іще один рік чи много років до Армагедону не робить ріжниць для вірних. Їх привилей сповняти прикази Єгови тепер, знаючи добре, що самі собою вони не зможуть виконати нічого, але з ласки Божої, через Ісуса Христа, вони будуть вірно дальше чинити що в їх силі і що їх руки знайдуть до чинення, маючи повне довіре, що Господь дасть добрий успіх у свій спосіб і час. Як Павло сказав до Коринтіянів, котрі шукали провідництва від людей, так і тепер посвячені Богу кажуть до їх братів: "Я посадив, Аполос поливав, Бог же зростив. Тим то ніщо і той, хто садить, і хто поливає, а хто зрощує — Бог." (1 Кор. 3: 6, 7) Ми не можемо рішити коли саме Армагедон вибухне у світі, але се наша задача і святий обовязок бути пильними і радісно нести вість царства людям, щоби ті, що бажають могли знайти безпечність в організації Єгови.

БОГАЦТВО

Давно вже тому всі читачі Української Вартової Башти читали про книжку "Богатство". Певне число братів й сестрів можливо, що вже перечитали сю книжку в Англійській мові, але велике число тих що не можуть читати по Англійське терпеливо чикало аж до сего часу. Книжка "Богатство" в Українській мові вже йде на пресу й за дві неділі буде готова до висланя. Всі

повинні перечитати сю книжку й також постаратися доручити ся вість всім нашим знайомим доброї волі. Хто небузь може отримати сю книжку за оформанне суми 25 п. Збори й інші групи братів повинні прислати замовлення разом а не по-одиноко. Если ви се зробили, то кошт висланя буде уменшений. Замовляйте добрий час, щоб вам вистарчило їх на цілий тиждень прані.